ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ Κ' Η ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥΣ

ΑΠΟΔΟΥΛΟΥ, ΤΟ ΑΚΡΑΙΟΝ ΑΜΑΡΙ

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΜΕΣΣΑΡΑΣ

Τὸ Νεκροταφεῖο τοῦ Ἀποδούλου μοῦ θύμησε πόσο ἄδικο εἶχε ὁ ποιητὴς ὅταν καλοτύχησε τοὺς νεκροὺς«ποῦ λησμονᾶνε τὴν πίκρα τῆς ζωῆς ὄντας βυθίσῃ ὁ ἥλιος», γιατὶ ἴσα ἴσα τὴν ὥρα τοῦ δειλινοῦ ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο τ' Ἀποδούλου ἁπλώνει τόσο μεγαλόπρεπος ὁ γύρω κόσμος ποῦ φαντάζομαι πόσο λίγο θὰ λησμονᾶνε οἱ ἄμοιροι πεθαμμένοι μὲ γύρω μιὰ τόσο νοσταλγικὴ φύσι. Κατάντικρυ ἀψηλώνει ὁ ψηλορείτης καὶ στὴ σειρὰ πρὸς τὸ πέλαγος ποῦ γυαλίζει στὸ νοτικὸ βάθος, καθὼς μιὰ ἀτέλιωτη σειρὰ ἀπὸ διαμαντόπετρες, ἡ Σάμιτος, τὸ Κέδρος, ὁ Σιδέρωτας, ἡ Βουβάλα. Ἀπὸ κεῖ ὁ κόλπος τῶν Μετάλων σὰν ἕνα πιεσμένο μεσοφέγγαρο, ἀπὸ δῶ τὸ Παξιμάδι, τὸ ἐρημονῆσι βοσκοτόπι, ποῦ δίνει τὴν ἐντύπωσι μυθικῆς γκαμήλας ποῦ μαρμάρωσε στὴ μιὰν ἄκρη τῆς στεριᾶς, γοητευμένη ἀπὸ τὸ γύρω μεγαλεῖο. Πιὰ πέρα ἀρχίζει ἡ Μεσσαρὰ ἡ εὔφορη γῆ, ποὺ δίνει στὸ γειτονικὸ νομὸ τὸ πλοῦτος. Τὰ περισσότερα προϊόντα τῆς Ἀμπαδιᾶς τοῦ ἀκραίου Ἀμαρίου διαρρέουν σήμερο πρὸς τὸ Ἡράκλειο. Αἰτία ὁ δρόμος. Ὁ Ἀμπαδιώτης σὲ μιὰ ὥρα συναντᾶ τ' αὐτοκίνητο πρὸς τὸ Ἡράκλειο, ὅμως γιὰ νὰ κατέβῃ στὸ Βυζάρι, τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ρεθύμνης—Μεσσαρᾶς, ἔχει νὰ κάνῃ δυὸμισυ ὧρες δρόμο—καὶ τὶ δρόμο Θεὲ μου! Κ' ἔπειτα μὴν ἔρχεσαι ν' ἀγανακτῇς ἐναντί ον αὐτοῦ τοῦ Κράτους ποῦ ἔχει ἀφημένο τὸ νομὸ μας στὴν τύχη του καὶ στ' ἀνάξια χέρια μας, μὴ ψέλνεις καθεμέρα ἂν ἤτα' μπορετὸ, ὅ,τι τοὺς πρέπει αὐτῶν τῶν ἀσυγκινήτων τοῦ Κέντρου, ποῦ μοιράζουν τὰ κρατικὰ ἀγαθὰ κατὰ τὸ ἠθικὰ χρεωκοπημένο σύστημα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ μὲ τὸ τσουβάλι, ἐδῶ μὲ τὸ σταγονόμετρο. Ἡ Ἀμπαδιὰ, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν τὰ χωριὰ Ἀποδούλου Νίθαυρις, Λοχριά, Ἅγιος Ἰωάννης, Βαθιακὸ Ἁγία Παρασκευὴ, Πλάτανος κ. ἄ. βγάζει τὶς περίφημες ἀμπαδιώτικες ἐλιὲς καὶ σὲ καλὴ ἐσοδεία 1,500,000 ὀκ. λάδι, ποῦ δὲν τὸ προλαμβάνουν οἱ μύλοι καὶ χαλνάει ἡ ποιότητα τόσο φυσικὰ καλὴ. Ζήτημα ἂν ἡ 200.000 ἀπ' αὐ τὸ ἔρχεται στὸ Ρέθυμνον. Τὰ λοιπὰ τραβᾶνε στὸ Ἡράκλειο. Φαντάζεσθε τὶ χάνουμε, ἐδῶ, ποῦ πασκίζουμε νὰ κάνουμε καὶ λιμάνι, ποῦ κάθε μέρα κλαιγώμαστε γιὰ τὸ κατάντημά μας, τὶ χάνουμε μ' αὐτὴ τὴ διαρροὴ ποῦ τραβάει κ' ἕνα μέρος ἀκόμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ πολὺ Μυλοπόταμο ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν συγκοινωνιακῶν δυσκολιῶν.

—ο—

Η ΟΔΟΣ ΜΕΣΣΑΡΑΣ

Καὶ νὰ, ποῦ παίρνει τὴ σοβαρότητα ζωτικοῦ ζητήματος ἡ ὁδὸς Ρεθύμνης—Μεσσαρᾶς. Φθάνοντας ἔστω ἴσαμε Ἀποδούλου, αὐτὴ ἡ ζωοφόρα ἀρτηρία θὰ ματαίωνε τὴ σημερινὴ διαρροὴ τῶν προϊόντων μας εἰς Ἡράκλειο, θάκλεινε τὸ παραγωγικὸ νομὸ μας στὰ σύνορά του, θὰ δυνάμωνε τὴν ἐμπορικότητα τῆς πόλεως, σήμερα φθινούσης ὅσο ἡ μὲν ἐπαρχία Μυλοποτάμου μὲ κυριώτερο εἰσόδημα τὴν ἐλιὰ, ἔπαυσε νὰ καρποφορῇ, τὴ δὲ λίγη ἐσοδεία μας διεκδικοῦν τὰ παράσκαλα ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς πόλεως. Γιατὶ 1 1)2 ἑκατομμύριο ὀκ. λάδι ποῦ στέλνει ἡ Ἀμπαδιὰ, στὸ Ἡράκλειο εἶνε γιὰ τὸ λιμενικὸ Ταμεῖον μας 400,000 δρ. ἄλλες τόσες γιὰ τὸ δῆμο Ρεθύμνης μὰ καὶ 4,400,000 δημόσιοι φόρο: ποῦ σημαίνει πολλὰ γιὰ τὴν κινητικότητα τοῦ Τελωνείου μας χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὴν ἐργατικὴ,ἀκόμη τὴν ἐμπορικὴ καὶ τὴν παντοία κίνησι ποῦ θάδινε στὴν πόλι αὐτὸς ὁ πλοῦτος.

Ὅσο βλέπω ἕνα κόσμο ἀπὸ ἀγριοαχλαδιὲς, ἀναρίθμητες ἀγριοαμυγδαλιὲς, ποῦ μποροῦσαν νὰ μπολιαστοῦν καὶ νὰ καρπίσουν σὲ πλούσια κάρπισι, ν' ἀφίνονται ἐγκαταλειμένες, ὁ φίλος κ. Ἐμμ. Ψαρουδάκης μοῦ ἱκανοποιοῖ τὴν ἀπορία μου.

— Καὶ ὅσα ἔχουμε ἀκόμη ἤμερα ἀχλάδια, τ' ἀφίνουμε καὶ σαπίζουν στὸ δένδρο ἢ τὰ τρῶνε τά ζῶα μας. Πῶς θέλετε νὰ τὰ μεταφέρουμε, μ' αὐτοὺς τοὺς δρόμους μας, ποὺ κινδυνεύουν σὲ κάθε βῆμα νὰ γκρεμιστοῦν καὶ τσακιστοῦν τὰ ζῶα μας καὶ ποῦ τὰ μεταφορικὰ εἶνε δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς περισσότερα τῆς ἀξίας τῶν καρπῶν; Μοῦ παραπονοῦνται ἀκόμη γιὰ τὴν ἀγροτικὴ ἀσφάλεια παρημελημένη. Γιὰ τὸ ὑδραγωγεῖο τους ποῦ ὁ κ. νομίατρος ξαίρει καὶ ποῦ μάταια εἰσηγεῖται στοὺς ἀσυγκίνητους κ. ἁρμοδίους τὴν ἐπισκευὴ του, γενικῶν ἐξόδων ὄχι μεγαλυτέρων τῶν 20,000 δρ. ἀντὶ τῶν ὁποίων κάθε χρόνο πεθαίνουν 2—3 ἀπὸ τύφο καὶ ποῦ ἡ Κοινότης εἶνε ἀνίκανη νὰ φτιάξῃ ἐκ τῶν ἰδίων ἐσόδων. Μοῦ παραπονοῦνται ἀκόμη καὶ γιὰ τὴ στάσι τοῦ Κέντρου ἐναντι τοῦ Ταχυδρομείου των ποῦ ἀξίζει νὰ τὴν ἱστορίσουμε ἀποδεικτικὴ τῆς νοσηρᾶς νοοτροπίας τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηρεσιῶν.

***

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Ταχυδρομικὸ γραφεῖο ἱδρύθη στὸ Ἀποδούλου ἀπὸ τόν π. Δεκέμβρη. Μὲ περιφέρεια τὰ γύρω χωριὰ. Ἕνας πεζὸς διανομεὺς θάκανε τὴν ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῆς περιφερείας. Ἀντ' αὐτοῦ διετηρήθη ὁ μέχρι τῆς ἱδρύσεώς του παρὰ τῷ ταχυδρομείῳ Ἀμαρίου ἔφιππος διανομεὺς ποῦ καὶ μεγαλύτερο, πολὺ μεγαλύτερο μισθὸ παίρνει ἀλλὰ καί τὸ ταχυδρομεῖο Ἀποδούλου ἀδικεῖ καθὼς τοῦ ἀφαιρεῖ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς δουλιᾶς του καὶ τὸ περιώρισε μέσα στὸ χωριὸ. Ἐτσιτὸ ταχ. γραφεῖο Ἀποδούλου μένει μονάχα γιὰ τὸ χωριὸ, γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὡς εἶνε φανερὸ ὁ ἔφιππος διανομεὺς Ἀμαρίου ζημιουμένης ὁλόκληρης περιφερείας. Οἱ κύριοι τῶν Χανίων ἂς διορθώσουν τὸ ἄτοπον ἂν δὲν θέλουν νὰ ξαναγυρίσουμε μὲ περισσότερη μὰ δίκαιη σκληρότητα.

***

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Αὐτὸ ἐκεῖ τὸ σπίτι ποῦ μοιάζει σεραΐ, εἶνε τὸ σπίτι τοῦ λόρδου Χαίηλ. Σήμερο χρησιμοποιεῖται γιὰ σταθμὸς Χωροφυλακῆς. Κι' οἱ Ἀποδουλιανοὶ δὲν λείπουν νὰ ἱστορίσουν στοὺς ξένους ποῦ θὰ περάσουν ἀπ' ἐδῶ τὴν ἱστορία τοῦ μεγάλου σπιτιοῦ.

«Στὴ μεγάλη ἐπανάστασι τοῦ Γένους ποῦ κ' ἡ Κρήτη, ὑπάκουη πάντα στοὺς μεγάλους ἀγῶνες ἐπαναστάτησε κι' αὐτὴ, οἱ Τοῦρκοι μάζεψαν ἕνα καραβάνι ἀπὸ νέα παιδιὰ, καὶ τάστελναν στὴν πόλι, νὰ τὰ ἐκτουρκίσουν. Μεσοπέλαγα τὸ Τουρκικὸ καράβι συνάντησε ἕνα Ἐγγλέζικο, ποῦ τὸ σταμάτησε κ' οἱ Ἐγγλέζοι ἐπίσημοι ποῦ ἐπέβαιναν τοῦ καραβιοῦ τοῦ πῆραν τὰ καλήτερα παιδιὰ. Ὁ λὸρδος Χαίηλ, πῆρε τὴ μικρὴ κόρη τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ψαρουδάκηδων, τὴ μεγάλωσε καὶ πιὸ ὕστερα τὴν ἔδωκε νόμιμη γυναῖκα τοῦ γιοῦ του. Τὸ 1844 ὁ μικρὸς λόρδος ποῦ κατώρθωσε νάβρῃ τὴ γενιὰ τῆς γυναίκας του, ἔρχεται μαζί της στὸ χωριὸ καὶ φτιάχνει τὸ σπίτι, ἀνάμεσα σὲ 15 μέρες, τέλειο, ἀρχοντικὸ, σεραΐ. Ἔκαναν ἐκεῖ ἕνα μοναδικὸ καλοκαῖρι κι' ἀκόμα δὲν μποροῦν νὰ ξεχάσουν τὴ χωριανὴ τους λόρδισα μὲ τὴν καλωσύνη της. Ἔμπαινε στὰ φτωχόσπιτα τοῦ χωριοῦ καὶ μοίραζε τ'ἀγαθὰ της, στοὺς ἀρρώστους καὶ μοίραζε τήν ψυχὴ της.Α! ἡ Ψαρουδοπούλα ἦταν ἕνα κομμάτι μάλαμα. Μομπίλαραν καὶ τὸ σπίτι οἱ λόρδοι. Λένε πῶς τὸ σερβίτσιο τῶν πιάτων τους εἶχε σχεδὸν 1500 κομμάτια. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ σώζουνται καὶ σήμερα. σὲ συγγενικὰ σπίτια φυλαγμένα στοὺς λαβομάνους σὰν κάτι ἱερό. Τάδαμε.

Εἶνε τοῦ 1840. Ἀπὸ πάστα χοντρὴ, στέρεα, πλουμιστά. Καὶ τὰ πλουμιὰ σώζουνται λαμπρότατα. Σὰν ἄρχισαν οἱ πρῶτες βροχὲς ἔφυγαν οἱ λόρδοι. Οὔτε μεταφάνηκαν. Τὸ σπίτι τὸ ἀφῆκαν τῶν συγγενῶν τους. Βρίσκουνται σήμερα παιδιὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ψαρουδοπούλας. Μία ἱστορία ποῦ μοιάζει παραμύθι. Εἶναι ὅμως ἀλήθια ὅσο τὸ σπίτι, μνημεῖο αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Στὸν εὐρωπαϊκὸ πόλεμο ὁ γιὸς Χαίηλ ἦταν ἀρχηγὸς μιᾶς μοίρας Ἀγγλικῆς ποῦ ἦρθε στὴν Σοῦδα.

Τὸ βράδυ πέφτει πάνω ἀπὸ τὴν ὡραία φύσι. Ἀπὸ τὰ χωράφια γυρίζουν οἱ χωρικοὶ μὲ τὰ σύνεργα τῆς δουλιᾶς στὸν ὦμο. Ἐδῶ δουλεύουν πέρα—πέρα. Ὁ γιατρὸς καὶ παλαιὸς καλὸς καὶ ἄψογος πολιτικὸς κ. Ψαρουδάκης μοιράζει τὶς ὧρες του, μεταξὺ τῶν ἀρρώστων του καὶ τῶν χωραφιῶν του, ἐξημερώνοντας τ' ἀγριόδενδρα ὅσο ἔμπειρος μπολιαστὴς. Ὕστερ' ἀπὸ λίγο στὰ καφενεῖα ἀρχίζει ἡ συζήτησι γύρω ἀπὸ τὰ πολιτικά. Ὁ χωρικὸς ἀρχίζει νὰ βλέπῃ τὴν πολιτικὴ κατάστασι τοῦ τόπου του μὲ τὰ μάτια του, πού τάχει κάνει τόσα ἡ δοκιμασία τ' ἀλετριοῦ, τό μαρτύριο τοῦ καθημερνοῦ κινδύνου τῶν δρόμων του, ὁ τύφος ποῦ τόν θερίζει, ἡ ἀδικη καταστροφὴ τῶν προϊόντων του. Στὰ πεζούλια κάθονται ἡ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ. Κι' ἀπό τὶς καμινάδες φεύγουν πρός τόν οὐρανό οἱ καπνοὶ τοῦ βραδυνοῦ μαγερέμματος, καθὼς μιὰ εὐχαριστήρια δέησι. Καὶ καθὼς τὴν ὡραία αὐτὴ ὥρα, ξεφυλίζω μιὰ ποιητικὴ συλλογὴ ἑνός ντόπιου ποιητῆ, ἀκόμη ἀμούστακου, πολὺ ὅμως εὐγενικοῦ καὶ τρυφερόψυχου παιδιοῦ, ποὺ σίγουρα μιὰ μέρα θὰ δέσῃ καλό στίχο ὅσο δὲν τοῦ καταστρέψουν τὴ φλέβα ἡ πεζὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, τοῦ Γιάννη Φωτάκη, γιοῦ τοῦ ὁποτε λώνη Ἁγίας Γαλήνης, μοῦ φαίνεται πῶς τό «Βράδυ του» δίνει πολὺ πετυχεμένα, τὴν ἥσυχη ὠμορφιὰ τῆς ὥρας, Ἀκοῦστε το:

—ο—

ΒΡΑΔΥ

Ἁπλώνει τὰ χρυσᾶ φτερὰ τὸ δεῖλι,
κάτω ἀπ'τὸν Αὐγουστιάτικο οὐρανό.
Καλεῖ ἡ καμπάνα στὸν ἑσπερινό·
Στοῦ ἀνέμου τὴν πνοὴ γυρνοῦν οἱ μῦλοι.

***

Ἀπ'τὴ βαρειὰ δουλειά ξαποστεμένη
ἡ ἐργατιὰ γυρνᾶ ἀπ'τὴν ἐξοχή.
Μιὰ ἰδέα τῆς μπαλσαμώνει τὴν ψυχὴ
ποῦν ἀπ'τίς τόσες μπόρες κουρασμένη....

***

Τὰ βώδια ἀργά, βαρειὰ περνοῦν κι'ἀχνίζουν.
ἀπὸ χωραφια γόνιμα γυρνᾶν.
πίνουν νερὸ στὴ βρύση, μουγκανᾶν·
κ'οἱ βούκολοι μονότονα σφυρίζουν.

***

Μὲ τὰ σταμνιὰ οἱ κοπέλλες πᾶν στὴ βρύση
—στοὺς ὤμους προσώμια ξομπλιαστά—
Τὸ βλέμμα κάθεμιᾶς ἀναζητᾶ,
κάποιο λεβέντη νὰ καλησπερίσῃ.

***

Τῶν καλυβιῶν τὰ τζάκια δὲς καπνίζουν·
λάμψες σκορπίζει μέσα ἡ παραστιὰ.
κι'ὡς γέρνει στὴν πεζοῦλα ἡ φαμελιὰ,
ἀγάπες καὶ χαρὲς τὴ νανουρίζουν.

Καφφὲς ἀνόθευτος
στοῦ Π. Νικολακάκη
τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΤΟ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ & ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Η κίνησις τοῦ α'. ἑξαμήνου

Κατὰ τὴν καταρτισθεῖσαν στατιστικὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ λῆξαν ἐξάμηνον τοῦ 1931 ἐσημείωσε τὰς ἑξῆς ἀξιοσημειώτους ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου τοῦ 1930:

Ἐνῷ κατὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τοῦ 1931 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 4.482.956.000 δραχ. καὶ ἡ ἐξαγωγὴ εἰς 1.912.170.000 δραχ., κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1930, ἔφθασεν ἡ μὲν εἰσαγωγὴ εἰς 5.397 5-27.000 δρχ., ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 2.226.824.000 δρχ. Τὸ ἔλλειμμα τουτέστιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1931 ἀνέρχεται εἰς 2.570.7-86.000 δρχ., κατὰ δὲ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ 1930 εἰς 2.061.093.-000 δρχ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἑξάμηνον ἐνεφανίσθη ἐπίσης οὐσιαστικὴ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἑξάμηνα τῆς προηγουμένης ἕξαετίας. Δηλαδὴ τῷ 1925 ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 5.207.920.000, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς δρχ. 1 896.7-30.000, τῷ 1926 εἰσαγωγὴ 4.6-22.156.000, δραχ. ἐξαγωγὴ 1. 932.341.000 δραχ. τῷ 1927 εἰσ. 6.191.025.000 δρχ., ἐξαγ. 2.724. 763.000 δρχ., τῷ 1958 εἰσαγωγὴ 6.336.510.000 δραχ., ἐξαγωγὴ 2.559.782.000 δρχ., τῷ 1929 εἰσ. 6.554.174.000, ἐξαγωγὴ 3. 448.756.000 δρχ.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦ λήξαντος ἔτους περιλαμβάνει πρωτίστως γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ εἴδη ἤτοι τὰ προϊόντα ζωοκομίας καὶ ἁλιευτικῆς, τὰ προϊόντα κηπουρικῆς κλπ, τὰ δυσικὰ προϊόντα, τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ὑφάσματα γενικῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐξαγωγῆς, αὕτη ἐκτὸς τῆς κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τῶν ξηρῶν σύκων περιλαμβάνει καὶ ἄλλα προϊόντα.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τοὺς ὁποίους κατήρτισεν ἡ ἁρμοδία στατιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἡμῶν ἐμπόριον κατέχει ἤδη ἡ Μ. Βρετανία ἀντὶ, ὡς πρότερον, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αἵτινες καταλαμβάνουν ἤδη τὴν τρίτην θέσιν ἐρχομένης δευτέρας τῆς Γερμανίος.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας, τὴν πρώτην θέσιν κατέλαβεν ἡ Ἰταλία μὲ 340.000.000 δρχ. ἐξαγωγικὴν κίνησιν, τὴν δευτέραν θέσιν δὲ κατέχει ἡ Γερμανία μὲ 338. 000.000 δρχ. Ἀκολουθοῦν κατὰ σειρὰν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, αἱ Κάτω Χῶραι, ἡ Αὐστρία, ἡ Γαλλία, ἡ Μ. Βρεττανία κλπ.

Ἀριθ. 11631

Πρόγραμμα Ἐκουσίου Πλειστηριασμοῦ

Ὁ ἐν Ρουστίκοις Συμβολαιογράφος Ἐμμαν. Σ. Παπαδάκις.

Δηλοποιῶ ὅ,τι,

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἐ. ἔ. αἰτήσεως τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας τοῦ χωρίου Ἁγίου Κωνσταντίνου Ρεθύμνης, πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Ἔνορ. Ἐπιτροπείαν Ρεθύμνης. Αὐτη ἐξέδωκε τὴν Τρίτην, τῆς 8ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπόφασίν της, δι'ἧς δεχομένη τὴν ρηθεῖσαν αἴτησιν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας Ἁγίου Κωνσταντίνου Ρεθύμνης, ἐγκρίνει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου καὶ κατωτέρω περιγραφομένου, ἀγροτικοῦ ἀκινήτου, ἀνήκοντος τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ χωρίου Ἁγίου Κωνσταντίνου,ὅπως ἐκτοῦἐκπλειστηριάσματος, ἐπισκευασθῇ τὸ ἑτοιμόρροπον κωδονοστάσιον τοῦ ἰδιοκτήτου Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ. 17164 τῆς 11 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀποφάσεις αὗται ἡ ὑπ'ἀριθμὸν 2315)1250 τοῦ ἔτους 1922, ἐγκύκλιος τῆς Γεν. Δ. Κρήτης, διεβιβάσθησαν ὑπὸ τῆς ,Ανωτέρας Ἔνορ. Ἐπιτροπῆς Ρεθύμνης, τῇ ἐπισπευδούσῃ Ἐνοριακῇ Ἐπιτροπείᾳ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ρεθύμνης διὰ νὰ μοὶ παραδοθῶσιν, ὅπως προβῶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐκουσίου πλειστηριασμοῦ ἐκποιήσεως τούτου. Αὕτη δὲ μοὶ κατέθηκε ταύτας, διὰ τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν αἰτήσεως της, αἰτησαμένη τὴν τέλεσιν αὐτοῦ,

Ὅτι τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον κτῆμα, καταμετρηθέν ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων Βασιλείου Ἰατρουδάκη καὶ Δημητρίου Ἀναγνωστάκι, εὑρέθη ἔχον ὡς ἑξῆς: Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Δήμου τέως Ρουστίκων Ρεθύμνης εἰς θέσιν «Χοχλακιὰ», ἀγρὸς ἐκτάσε ως τριάκοντα ὀκάδων, μὲ 29 ἐλαίας καὶ 3 χαρουπέας καὶ πλησιαστὰ Γ. Ἀλεξᾶν, Στυλ. Παπαδάκην, Στυλιανὸν Βουρβαχάκιν, Εὐάγ. Παπαδάκι καὶ Νικολ, Γιαννούλην ἀξίας δὲ δραχμῶν 5000.

Ὅτι διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου, ὁρίζω ἡμέραν τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1931, ἡμέραν Κυριακὴν, ὥραν ἐνάρξεώς τὴν 10ην π. μ. καὶ λήξεως τὴν 12ην ἤτοι τὴν μεσημβρίαν, τόπον, τὸν ἔξωθεντοῦ ἰδιοκτήτου μου Συμβολαιογραφείου, κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Ρουστίκων ἐν συνοικίᾳ «Μεσοχῶρι» δημόσιον δρόμον καὶ ὑπάλληλον ἐπ'αὐτοῦ, ἐμέ.

Ὅτι διὰ νὰ γείνῃ τις δεκτὸς νὰ πλειοδοτήσῃ πρέπει νὰ καταθέσῃ παρά τινι Τραπέζῃ, ἢ παρ' ἐμοί εἰς μερητὰ, ἢ τίτλους παρά βολον δρ. 1000. Πρώτη δὲ προσφορά ὁρίζεται δραχ. 1000.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις τοῦ ἐκποιουμένου θὰ γίνῃ εἰς τόν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν, τὸ δὲ τίμημα, θὰ καταβληθῇ ἀμέσως, ἀλλ'ἡ δημοπρασία, θ'ἀκυροῦται πρῶτον μέν, ἐάν ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως προσενεχθέν παρὰ τρίτου, τίμημα, κατὰ 5 ο)ο ἀνώτερον τῆς κατακυρώσεως καὶ δεύτερον, ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἡ ἐπισπεύδουσα, ἤ, ἡ ἀνωτέρα Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία Ρεθύμνης, ἤθελον κηρύξει ἀσύμφορον τὴν κατακύρωσιν.

Ὅ,τι τὰ χαρτόσημα, συμβολαιογραφικὰ τέλη, δικαιώματα καὶ κηρύκεια, ἅπαντα, βαρύνουσι τὸν ἀγοραστὴν καὶ τέλος.

Ὅτι ἡ ἐπισπεύδουσα δικαιοῦται ν'ἀρνηθῇ τήν σύνταξιντοῦ πωλητηρίου καὶ ν'ἀκυρώσῃ καί ἐ παναλάβῃ εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τὴν δημοπρασίαν, ἐὰν δὲν καταβληθῇ ἐμπροθέσμως ὁλόκληρον τὸ ἐκπλειστηριάσμα.

Εἰσπρακτέα τέλη δρ. 75.

Ἁρμόδιος δικρστικὸς κλητὴρ ἐνεργησάτω τὰς νομίμους τοιχοκολλήσεις.

Ἐγένετο ἐν Ρουστίκοις σήμερον τὴν 31 Ἰουλίου 1931 ἡμέραν Παρασκευὴν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ρεθύμνης

(Τ. Σ.) Ε. Σ. Παπαδάκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Ρουστίκοις αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ρεθύμνης

Ἐμμ. Σ. Παπαδάκης

ΕΛΕΝΗ Ε. ΣΤΑΥΡΙΔΑΚΗ
Διπλωματοῦχος Μοδίστα
ὁδὸς Ἀριστοτέλους
(παραπλεύρως Οἰνοπωλείου Ἐμμ. Φραγκιαδάκη)

Τύποις Καλαΐζάκι